

Vysvětlení

6. května 1991 jsem zajel na pozvání Jogaklubu do Českých Budějovic po upozornění, že nebudu-li mít nic proti tomu, setkám se též s nějakou francouzskou, pověřenkyní francouzského spisovatele, IJP Appel Guerry, působícího na Tahiti.

Slíbil jsem, že si přečtu základní spis Gueryho, Science Unitaire de l'Intra - Univers a teprve pak případně něco přeložím, budu-li na tu franštinu stačit, protože autorovi samotnému pouhá franština nestačí a vymýšlí si nová slova pouze znějící francouzsky, ale vyžadující další vysvětlení.

Byl jsem překvapen, že záhy na to mně došel od zmíněné pověřenkyně balík tiskovin odeslaný z Orleanu, Brière. Té pověřenkyni paní Claudine Pinet 54-98-11, Fax 54-98-67-81 jsem zatím neodpověděl, protože posílám jednu třetinu překladu dílka básnické povahy do Budějovic k jejich posouzení, zda by chtěli dílo takového typu vydat. Tuto část posílám i vám.

Jsem si vědom toho, že i toto nejpříjemnější dílko by potřebovalo delší komentář někoho, kdo má tutéž zkušenost jako Guery. Sám nejsem ochoten takový komentář psát, protože by byl obsažnější než dílo samé, ale uskutečním kompromis. Budu číst verš po verši svým přátelům v Plzni a oni si budou mou řeč zapisovat na pásku. Jestliže tedy chápu zcela dobře všechno, co píše Guery, mám za to, že i toto kompromisní řešení přinese svůj užitek.

Dílo Gueryho má tři vrstvy:

Jednu pro děti, kde se na obrázcích dětem vykládá, jak jsme, aniž o tom víme, ve styku s životem v celém vesmíru. Tato část je psána tak jako by šlo o hnutí UFO, ale paní Pinet mě upozornila, že tomu tak je jen pro dětský způsob myšlení, že jde čistě o záležitost nitra každého člověka.

Druhá vrstva je básnická, kterou jsem z jedné třetiny přeložil a vám předkládám.

Třetí vrstva je filosofická a teprve vychází na pokračování. První vrstvu, psanou anglicky, neumím přeložit, proto jsem ji vložil do ruky dceři Daniele Makoňové-Kunrtové, která umí anglicky a má děti anglicky se učit.

Těším se na vaši odezvu. Ať však je jakákoli, druhou vrstvu přeložím.

Zatím se těším na vaši odezvu.

Karel Makoň, v. r.

I. J. P. Appel Guerry

I. O. Galacteus (díl I.)

Zasvěcovací obrazy a klíče

"Všem viditelným nebo neviditelným, jejichž nadšení je ve shodě s Božskou Přítomností."

V Naději na nesmírnou jednotu ducha a lásky psáno pro ty, kteří neměli čas k tomu, aby se rozmýšleli.

Vesmírný obětní dar, abychom

- se zduchovnili
- spojili
- byli odváznější
- změnili se
- se stali svědomitějšími
- aktivnějšími
- svobodnějšími
- snášenlivějšími
- a schopnějšími vést.

Prolog

Tento výběr je náčrtem cesty, kterou se vracíme. Je druhem na cestě pro chvíle samoty, kdy pravda, добрta a krása se v ní skrývají před nesmrtelným tancem. Je to kolébka nového spojení vnějšího s vnitřním, aby se bytost mohla na chvíli uvolnit ze zdání a setkat se jemně s vědomím, které vnuká některá svá zasvěcovací propojení, aby pomohlo znovu k postupnému spojení

ducha, duše a těla, v jejich vnitřní jednotě, která odpovídá
absolutnímu vědomí
v lůně čisté energie.

Božská přítomnost

Veškerým bohatstvím člověka
je přítomnost Boží v duši.

Bůh je absolutní vědomí
uprostřed čisté energie.

Dovršit samotu
až k úplnosti.

Abychom se pozdvihli,
je třeba se spojit.

Člověk má milovat Boha
více než svět.

Umět zúrodnit mír vírou.
Vždy umět propojit Otce,
který tvoří s Matkou,
která proměňuje.

Není nic posvátného v tajemství,
ani nic mystického v mystériu,
neboť telepatická odezva
vždycky překročí
analytické rozumování.

Nesmrtelné bytosti stačí,

aby si mohla vzpomenout
dokonce i po smrti.

Abychom viděli nejvyšší tělo,
je nutno osobní přání proměnit
na přání obecné.

Kdo miluje Boha,
ubírá se ze světla ke slovu.

Nesmrtelnost je možností,
nikoliv právem.

Jediným majitelem všeho
je Bůh.

Kdyby Bůh nemiloval nedokonalost,
už bychom neexistovali.

Je nutno umět najít
vnitřní klid,
aby se světlo ducha
v něm mohlo zračit
jako v pokojném jezeře.

Dosah činnosti člověka
rozhodného a definitivně oddaného
nejvyšší věci, přesahující veškerou
jeho energii láskou Boží
a slávu vesmíru,
nemá pojmenování,
neboť ten dosah je nekonečný.

Učitel se musí často ponížovat,
aby se přizpůsobil žákům,
neboť jim chce pomoci.

Abychom se připodobnili Bohu,
je nutno se s ním spojit.

Bůh vyplňuje prázdnotu
mezi naší omezeností
a nekonečností.

Kdo si vštěpuje myšlenku na návrat,
ztrácí z mysli existenci zatáček.

Bůh stvořil nedokonalost,
aby zabavil své vědomí láskou.

Dělat, co od nás Bůh žádá,
a především nedělat,
o co nás nepožádal.

Čím více se blížíme ke zdroji,
tím více se prodlužuje stín za námi
nedbáme-li na to, abychom neustále
proměňovali minulost v budoucnost
pomocí přítomnosti.

Snažit se při každém ze svých činů,
abychom rozlišili přítomnost
od ustavičného tvůrčího činu.

Utvářet sebe jako příklad

pro sebe samého.

Každý kosmický okamžik
je jedinečný.

Bůh žije současně
nádechem a výdechem.

Není správné být svatým,
který není normální.
Než být takovým, lépe jím nebýt.

Bůh je obsažen ve vzletu
duše k duchu.

Nesmrtelnost představuje
ustavičné přibližování
a úplnost záměru.

Snažíme-li se hodně,
abychom byli blízko původce,
můžeme pozměnit
scénář života.

"My" - znamená v řečtině duch.
Jsme Bohem,
jsme-li spojeni.

Abychom mohli odpouštět,
je nutno dávat Bohu,
to znamená očišťovat a syntetizovat
dostatečně situaci tak,

aby opět mohla dospět ke znovunalezení
svého harmonického styku s Principem.

Jestliže jsme skutečně znovu našli
cestu k nesmrtelnosti,
každý den se stává skvělejší
než ty předešlé.

Abychom se zřekli smrti,
k tomu je třeba výběru,
vybrat si život v nesmrtelnosti.

Na sklonku života
budoucnost se náhle stává minulostí,
a to u těch, kteří dostatečně nevěřili
na svou nesmrtelnost,
tak aby ji připravovali.

Řády týkající se několika úrovní (Hiérarchies Interdimensionnelles)

Člověk je andělem,
který se rozzáří,
když se rozhoří jeho plamen.

Schopnost, která nám byla dána,
nemá vždy tutéž hodnotu,
nýbrž jen tu, kterou jsme získali
usilováním vědomí:
první je moc andělská,
druhá je lidská.
Posmíváme-li se sami sobě

jako lidskému neštěstí,
musíme být směšní bohům.

Je neúčinné modlit se k andělům,
když vedeme život uprostřed démonů;
lépe by bylo jinak jednat nebo změnit život.

Dokud naše jednání není příliš materialistické,
andělé ještě mohou zasáhnout,
pak už mohou zasáhnout jen lidé
nebo démoni.

Pokud věříme,
že se vracíme ke stvořiteli,
pak, pokud se s ním zpodobňujeme,
také se s ním spojujeme.

Není třeba prosit nebe,
aby nám pomohlo, jestli jsme ještě
nezačli pomáhat sami sobě.

Spokojit se s tím, že jsme jen lidmi,
nám znesnadňuje přístup
k naší schopnosti být kosmicky nesmrtelnými.

Není třeba si přát, aby se štěstí
uskutečnilo na všech úrovních,
ale spíše, aby se neštěstí
nestalo na úrovni, kterou jsme si vybrali,
nebo jen na té úrovni.

L'Intel est l'Esprit concepteur

de la trame,
L Eternel est l Energie créatrice
des images,
Le Seternel est la Structure réalisatrice
des formes.

(Poznámka překladatele: Slova Internal, Seternel jsou odvozená z francouzského éternel = věčný, ale v těchto odvozeninách se ve franštině nevyskytují. Autor si je vynalezl. Proto překladatel si může jejich význam jen domýšlet podle kontextu a svých schopností nebo zkušeností. Uvedu-li autorův výraz a přeložím-li jej volně, dodávám v závorce původní znění autorovo.)

Internal je Duch tkající předivo,
Věčný je tvůrčí energií obrazů,
Seternel je sebe uskutečňující strukturou tvarů.

Nebudeme integrovatelní,
jestliže naši jemní nositelé
nebudou přestavěni.

Je stejně těžké, aby se jemná bytost zahustila,
jako je nesnadné, aby se hustá bytost zředila.

Nesmrtelné duchovní a jemné úrovně
načasovávají své chyby
podle trpného odporu tvarové smrtelné úrovně.

Aby se záznam ve formě
stal nesmrtelný,
musí dospět k základnímu předivu (internelle)
pomocí věčných obrazů.
Na agresi

seternel odpovídá stejným násilím (stejně prudce),
věčné se snaží brzdit a upravovat,
internal filtruje, integruje, zpracovává
a vrací energii s přesností
a s účinností do srdce mechanismu,
aby jej zneškodnil.

Smrtelní jsou ti,
kteří nejsou ještě mrtví.
Nesmrtelní jsou ti,
kteří zvítězili.

Je-li nějaká bytost uvedena k mistrovi,
ten se musí vždy snažit,
aby ji nenechal odejít,
dokud by ji neposkytl, co ona hledá,
její setkání s Duchovním Otcem.

Je jen několik lidských zrn,
která se nechají růst na zemi,
jiná zůstávají na sýpce,
aby sloužila za pokrm bohům.

Ďábel je schopností
rozdělovat Boha na bohy.

Ráj je jediný,
peklo je mnohonásobné.

Jemný syn může být ukřižován v synu formálním,
nebo může být oslaven v duchovním synu.

Aby se ubíraly správným směrem,
vtělené bytosti musí poslechnout prst,
který je osou spojující se základním předivem
duchovním internet a poslechnout zrak,
který je věčnou jemnou sférou.

Necítíme se skutečně chráněni,
než když nás obklopuje nebe.

Nebeští andělé
jsou nadlidští.
Skuteční andělé
jsou nelidští.

Abychom rozuměli jemným úrovním,
je třeba se vymazat ze zákonů skutků (činů),
a máme-li pochopit duchovní úrovně,
je třeba se vyprostit ze zákonů principů.

Zakořenit se v nebi znamená
být dostatečně přesný a propustný,
abychom mohli ztělesňovat v sobě přítomnost
nebeských obrazů, pocházejících z bytostí,
z éteru a z duchovních sfér.

Když už nemůžeme kráčet,
je to proto, že nám narostla křídla
příliš dlouhá, a pak je nutno vzlétnout.

Člověk se osvobodí
jen na chvíli,
když bohové a démoni

se v něm spojili.

Je to vědomé zvládnutí energie,
které činí lidi a bohy
více či méně blízké Bohu.

K tomu, abychom byli vyslyšeni,
je třeba být dost bystrý,
abychom si nepřáli nic nemožného.

Neklesat,
k tomu je třeba intenzivně bojovat o to,
abychom stoupali.

Není třeba zaprodávat
svou duši ďáblu,
nýbrž spíše dobře platit,
abychom se vykoupili.

Nemá barvu Slovo,
je to samotná podstata
všech poslání (tradic).

Žádná Boží úroveň nám nemá nahánět strach.
Procházíme-li se všemi úrovněmi,
pravda umožňuje vždycky
v nich nalézt Boha.

Křišťálová poesie

Hudba je řečí duše
a řeč je hudbou myšlenky.

Bezdůvodný pocit štěstí
je zaséván anděly.

Pravda je vůně,
která je prosta nedostatků.

Za všech okolností
nikdy nezapomenout mít rád
vůni květů.

Půvab je nektar,
jehož vůně se zvyšuje,
opře-li se o lásku.

Nadšení se daří na zemi moudrosti
skrápěné šlechetností.

Jak podivuhodná je radost,
když úsměv lásky
odpovídá vzletu duše.

Poesie tančí, próza kráčí.

Polibek je
kolébkou zapomenutí.

Radost je zářivým
pohlazením lásky.

Žena je mocnou nesmírností moře
v kapce růžového vína.

Je třeba chránit svůj sen
jako nevyslovitelnou mladou pannu.

V lastuře srdce
slyšíme šumění moře.

Proměny ženy
vanou jako vítr.

Ztratíš-li během dlouhé cesty
svůj směr,
zeptej se naň hvězd.

Stíhat život na bílé karavele
s kosmickou radostí věčné lásky
(d un amour internet).

Zenitem štěstí je,
když ženská jemnost
propojí v sobě ve chvíli extáze
úplnost svých schopností.

Žena je kalichem,
který hledá fontánu.

Vybrat si lásku,
na kterou jsme ani nepomyslili,
znamená dovolit všemu,
co je nám drahé,

aby se nám proměnilo v lásku.

Člověk, kterému se v životě daří,
má být jako slunce
obklopené planetami,
které ozařuje.

Královská komora srdce
souvisí s kosmickým korábem mozku.

Noc buší zvláštním chvěním,
které obklopuje duši
nekonečnou záclonou.

Krása zralé ženy
má vůni podzimní růže.

Trnité cesty vedou
ke květu slávy.
Cesty květnaté vedou
k jádru nesmrtelnosti.

Všechny naše proměny
jsou novými jary
našeho života.

Básnický obraz
je přesnou rovnicí duše.

Citlivá a sladká
milující žena
konejší láskou

Božské matky.

Mám jednu ruku, abych miloval,
a druhou, abych spojoval.

Je správné být vděčen
za veškerou štědrost světa
a vracet ji stonásobně.

Bylo by třeba napřed se těšit
z nekonečných záchvěvů
představivosti a snů,
abychom mohli vzlétnout.

Láska je vůní života,
která vane mezi nadějí
a vzpomínáním.

Nestačí jen
být srozumitelný tak,
aby nám bylo rozumět,
ale má předcházet umění
rozechvívat se láskou.

Máme každý den k tomu,
abychom se mohli stát tak krásnými,
jakými si nás přál mít Bůh.

Každá vyjádřená pravda
je kapkou nesmrtelnosti.

Čím častěji se soustředujeme

v tajné zahradě
srdce svého dětství,
tím více se rozvírají květy
a zpívají ptáci.

Žít, abychom položili křišťál
na svazek Boží.

Sít'ovina života

Jestliže jsme dospěli k podstatě
sebe samého,
můžeme se stát živým symbolem
pro ostatní.

Slovo pravdy je průchozí branou
mezi mocí a vědomím.

Vědět, v čem spočívá naše bláznovství
a přetvořit je v génia.

Snažit se, abychom nebyli deptáni
pod nebem, kterému jsme dali sestoupit,
uskutečňující pravdu.

Smrt vydá svůj klíč jen těm,
kteří si oň požádali v čase.

Být velký před sebou,
dříve než se staneme takovými pro jiné.

Moc je dočasná,

ale vědomí nezávisí na čase.

Skutečná pravda je článkem řetězu,
jímž lze dospět k přesnosti.

Je vzrušující být někým,
kdo má vnitřní vztah k sobě.

Smrtná myšlenka
je prchavý ohlas nesmrtelného vědomí.

Vynalézavost je kapkou inspirace
v oceánu práce.

Vnímat jako žena,
jednat jako muž.

Vůle týkající se těla probouzí přání,
pozornost neopomíjející přání způsobuje lásku,
vzpomínka na lásku přibližuje vědomí,
představy zúrodní její vědomí,
pozdvihuje je k plnému rozvinutí.

Když zasahuje pravda,
způsobuje ticho.

Tajemství rozdmýchává
představivost.

Vědomí je duchem mysli,
láska je duchem duše,

krása je duchem těla.

Všechno, co není nevinností,
způsobuje stárnutí a smrt.

Změna vědomí
začíná změnou pohledu.

Neocitli jsme se
ve slepé uličce z jiných důvodů
než že jsme se nevyhnuli dálnicím.

Pokud jsme skončili s mluvením o věcech
je ještě nutné zkoušet věci, zdali by se o nich nemělo přestat
mluvit.

Abychom se sjednotili,
je třeba ucelit neskutečno vědomím,
citovost pamětí,
instinktivní vitalitu pozorností,
tělo vůlí.

Lidská myšlenka
zůstává navždy přítomná
tím, co bylo správného napsáno.

Nebezpečí omylu
je funkcí jeho výše
v oblasti pravdy.

Nadlidské
může zůstat lidským

v nelidském.

Vědomí pro Hlavu,
Láska pro srdce,
Touha pro život
a Vůle pro tělo,
jsou prvky, které dovolují,
aby se přešlo z pochopení čehokoli
k jeho uskutečňování.

Odpustit - je odevzdat Otcí,
aby Otec mohl poskytnout,
co nemůžeme sami dát.

Být skutečně podoben Bohu,
k tomu je nutno nalézt nedokonalost
a být si jí vědom,
aby příliš neškodila dokonalosti.

Nedokonalost je místem zakotvení,
kterým se držíme stvořeného
vzdálení božské dokonalosti.

Nestačí umět začít, je nutno myslet na to,
co bude stát, abychom se v začatém udrželi.
Jen ten je takovým, kterému se říká svobodný,
neboť měl odvahu úplně se odevzdat svobodě.

Nedokonalost je dokonalostí ve zrodu.

Být připraven znamená být blízko připravenosti.

Abychom uspěli ve velkých věcech,
nesmíme se ztrácet v maličkostech.

Nuda pochází z nedostatku představivosti,
to jest z nedostatku styku s Tvůrčím Duchem.

Vstupní brána je také branou, kterou se vychází.

Dveře do ráje vedou přes dveře do pekla.

Toho dne, kdy začneš chápat,
že zodpovědným téměř za všechna životní zla
není Bůh, ale lidé,
přestaneš se podílet na těchto zlech.

Pokračuji v životě
své budoucnosti plynoucí odevždy.

Mysl vytváří osobnost
a osobnost může sloužit co odlévací forma,
aby se zdokonalila nesmrtelná bytost.

Příliš odhalená pravda
postrádá erotismus.

Člověk má schopnost dosáhnout toho,
co je schopen si představit.
Slabostí člověka
je jeho neschopnost připustit svou neschopnost.

Zlo má jen tolik moci,
kolik mu jí přiřkneme.

Je vždy nutno hledět do budoucnosti
a vytěžit podstatné z minulosti,
protože ve směru k budoucnosti
se nachází naše bytost
s kladně změněným rozměrem.

Dva extrémy
smrt a slunce
oslepují zrak.

Abychom byli inspirováni,
k tomu stačí začít.

Ohlasy mysli

Čím více víme,
tím více pochybujeme,
ale čím více chápeme,
tím více jsme si jisti.

Nejde o to, abychom byli dětmi,
ale abychom se stali podobnými dětem,
neboť nevinnost nechrání před hříchem,
ale překonaný hřích chrání před hříchem.

Abychom byli nesmrtelní,
je nutno být vítězem.

Je třeba nabýt
moci nad věcmi,
dříve než se budeme moci od nich odpoutat

bez lítosti.

Usměrněná nenávist
je kalenou ocelí.

Nemáme uvažovat o tom,
abychom se přiblížili k moci,
ledaže jsme schopni ji zvládnout
s příslušnou uvědomělostí.

Když všechno končí,
všechno začíná.

Kolik zloby
způsobí jedno jediné slovo.

Jediným prostředkem,
jak se přiblížit k Duchu
a jak se s ním spojit,
je shrnout v jedinou základní myšlenku
momentální zkušenost.

Hloupý se snaží zesměšnit,
co sám nemůže dosáhnout.

Zaséváme-li vědomí a lásku,
sklízíme velmi často napřed
utrpení a nenávist,
dříve než spatříme, jak se křísí vědomí
a láska.

Mez zkázy

je příznakem toho,
že lze začít se znovuvybudováním,
je to chvíle, kterou nesmíme promeškat.

Umět bez uskutečnění toho, co umíme,
je hlava bez těla,
tou se člověk neužívá.

Uspěť, znamená uskutečnit svou představu
podle možnosti své vůle.

